



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 76. Successus Salmuriensis Hugonottarum conventus, necnon
Ultrajectensis Conciliabuli acta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Et contritionem excitandam facere iudicabunt, debitam fidei professionem ab eodem exigent, Et ad piam Sacramentorum susceptionem ipsum inducere conabuntur. Et si quis forte ita monitus debitam fidei professionem emittere, ac Sacramenta suscipere pertinaciter recusaverit, eidem morienti Ecclesiastica denegetur sepultura.

Sæc. XVII.
A. C. 1612.

Præterea Synodus veterem consuetudinem ad initium verni jejunii confessionem deponendi in usum revocat: usum quoque cupreorum & stanneorum calicum interdicit: declarat insuper, quod Festo Nativitatis Dominicæ in feriam sextam incidente, carnes comedere omnibus licitum sit, atque ab eodem festo usque ad festum Purificationis, diebus Sabbatinis esus carniū ex veteri consuetudine hujus patriæ permittatur.

§. LXXVI.

Successus Salmuriensis Hugonottarum conventus, necnon Ultrajedensis Conciliabuli acta.

Adhucdum in Salmuriensibus suis comitiis congregati erant Hugonottæ, quos inter continua fervebat dissensio; cum enim conventus sui Præsidem eligerent Plessæum Mornæum, Ballionius Dux hunc sibi præferri indignatus,

Calmet hist. Univ. l. 151.
Daniel hist. de France tom. 10.

Sæc. XVII.
A. C. 1612.

tus, non sine vehementi animi com-
matione discessit, ab aliis tamen postea
placatus, ac Sullio Duci reconciliatus
rediit: Præprimis inter se arctam unio-
nem firmare intenti, scriptotenus suas
querelas, & cetera Reginæ proponen-
da conceperunt, perinde ac si legitimam
querendi ansam haberent illi, qui an-
tiquam Ecclesiæ Gallicanæ possessionem
privata auctoritate interturbarunt, ac
nonnisi ob præpotentiam hucusque in
Regno tolerati fuerant. Quocirca
Regina, quæ in his comitiis non tam
de Deputatorum electione, quam fir-
manda eorum potentia agi probe co-
gnoverat, quantocius Salmurium duos
ablegabatur, qui Calvinistis significarent,
ut rupta omni mora sex Deputatos, ex
quibus duos ad procurandas in Aula
causas Regina seligeret, nominarent,
eisque Scriptum eorum querelas conti-
nens committerent. Verum Hugonot-
tæ de Reginæ mandato haud solliciti,
primum discussis privatis eorum causis
nonnisi die quinta Septembris anni prio-
ris suos sex Deputatos Lutetiam
Parisiensium ablegabatur, ex quibus Re-
gina Rouvraium & Milleterium sele-
git: cum autem Regio responso ad eo-
rum querelas dato sibi haud satis fa-
ctum crederent, Regina ad discutienda
illorum lamenta suos Deputatos ad om-
nes

Sæc. XVII.

A. C. 1612.

nes decernebat Provincias, dato eisdem negotio, ut initæ cum illis concordæ pacta in usum deducere fatagerent. Sub idem tempus Calvinistæ nationalem, ut vocabant, Synodum Privatii Vivariensi oppido celebrarunt, in qua Ferratum Ministrum Calvinianum, eo quod de amplectenda fide Catholica ipsis suspectus esset, Concionatoris munere abegerunt: postea Regias repudiarunt literas, quibus delicti venia concedebatur illis, qui absque Regis licentia conventus egerant. Die etiam vigesima quarta Augusti Hollandiæ Status Provinciam Ultrajectinæ Diæcesis Synodum celebrarunt, cui præclarum hunc præfixerunt titulum: *Christianæ Ecclesiarum ordinationes Civitatis, oppidorum, & Diæcesis Ultrajectinæ, conclusæ ac editæ a Nobilibus, ac potentibus D. D. Statibus ejusdem Provinciæ*: Præcipua vero eorum decreta circa Pastorum suorum munia versabantur, unde luculento demonstrarunt testimonio, quod in eorum Ecclesia oves pascant, regantque suos Pastores, discipuli ex Cathedra suos doceant Magistros, Auditores concionentur Prædicantibus, & Synodorum statuta obtrudantur iis, quibus ea præscribere competeret, Ministrellis hanc divinæ dispositionis everfionem unice id eo tolerantibus, ne unacum uxore, quam

Sæc. XVII. A. C. 1612. quam novi Evangelii amore omnes du-
xerunt, multiplicatisque prolibus ostia-
tim victum conquirere cogantur: Cum
autem Rex comperisset, quod Hugo-
nottæ apud Sanctones, Aquitanos, Bri-
tannos, Pictones & Rupellenses identi-
dem tumultuari inciperent, eis severif-
sime indixit, ne in aliorum perniciem
quicquam molirentur, nec conventus
celebrarent, aut arma pararent, nisi
pœna pacis turbatoribus constituta
plecti mallent.

§. LXXVII.

Nicolai le Fewre seu Fabri obitus.

*Perrault
homm. illustr.
tom. 2.
Dupin. nou-
vell. Bibl.
du Siecl.
XVII.
Serran.
Franc. Hist.
pag. 919.*

Hoc quoque anno ex Literatis non
pauci viam æternitatis ingressi sunt,
quos inter primus occurrit Nicolaus
Faber patria Parisinus, qui, dum cala-
mum pararet ad usum, sibi dextrum
oculum cutello eruit, nihilominus Tau-
rini, Papiæ & Bonnoniæ studia sua
prosecutus, ac universam peragratus
Italiam, Romæ arctam cum literatis,
præcipue cum Sigonio & Mureto ami-
citiam fovebat, nec sine ingenii sui pro-
ventu; quippe hausta profunda anti-
quitatum cognitione in Franciam redux
pervolvendis veterum operibus, quæ
cum manu exarratis codicibus quam-
plurimis conferebat, totum se imper-
derat,